

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kymmeneen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: tehokasta oikeussuojaa koskevan perusoikeuden sekä hyvää hallintoa ja perusteluja koskevan perusoikeuden loukkaaminen sen vuoksi, että riidanalaisesta päätöksestä puuttuvat perustelut
2. Toinen kanneperuste: tehokasta oikeussuojaa koskevan perusoikeuden sekä oikeutta muutoksenhakua koskevaan ohjaukseen loukkaaminen sen vuoksi, että mahdollisia oikeussuojakeinoja koskevaa ohjausta ei ole annettu
3. Kolmas kanneperuste: asetuksen (EY) N:o 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan rikkominen
4. Neljäs kanneperuste: asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan rikkominen
5. Viides kanneperuste: asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan 1 alakohdan rikkominen
6. Kuudes kanneperuste: asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan 2 alakohdan rikkominen
7. Seitsemäs kanneperuste: oikeutta tutustua asiakirjoihin koskevan perusoikeuden loukkaaminen
8. Kahdeksas kanneperuste: oikeutta tutustua asiakirjoihin koskevan perusoikeuden ja suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen, koska sitä, olisiko ainakin niiden asiakirjojen osiin, joihin tutustumista oli haettu, ollut mahdollista tutustua, ei ole arvioitu
9. Yhdeksäs kanneperuste: SEUT 101 artiklan rikkominen sillä perusteella, että kantajalta on käytännössä evätty mahdollisuus tutkia kartellioikeuden mukaisia vahingonkorvausvaatimuksia ja mahdollisesti vedota niihin
10. Kymmenes, toissijaisesti esitetty kanneperuste: kantajan oikeutta siihen, että kartellimenettelystä AT/39914 – EIRD tehdystä komission päätöksestä ja komission tätä menettelyä koskevien asiakirjojen sisällysluettelosta laaditaan julkinen versio, on loukattu (asetus (EY) N:o 1049/2001 ja asetuksen (EY) N:o 1/2003 ⁽²⁾ 30 artiklan 2 kohta).

Tässä yhteydessä kantaja tuo esiin sen, että asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 2 ja 3 kohdan poikkeussäännöksissä olevat edellytykset, joilla se, että kantajalle ei anneta oikeutta tutustua pyytämiinsä asiakirjoihin, voitaisiin oikeuttaa, eivät täyty.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

Kanne 2.11.2015 – LL v. parlamentti

(Asia T-615/15)

(2016/C 027/84)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Asianosaiset

Kantaja: LL (Vilna, Liettua) (edustaja: asianajaja J. Petrulionis)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin pääsihteerin 17.4.2014 tekemän päätöksen (D(2014) 15503) ja sen perusteella 5.5.2014 laaditun veloitusilmoituksen nro 2014-575
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

Maksun oikeellisuus sekä sen takaisinperimisen pätevyys ja lainmukaisuus

Kantajan mukaan Euroopan parlamentin pääsihteeri totesi päätöksessään (D(2014) 15503) täysin perusteettomasti ja laittomasti, että kantajalle oli virheellisesti maksettu 37 728 euron määrä, ja määräsi perusteettomasti ja laittomasti Euroopan parlamentin tilinpitäjän perimään kyseisen 37 228 euron maksun takaisin Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen soveltamisohjeen 68 artiklan ja varainhoitoasetuksen soveltamissääntöjen 80 artiklan nojalla ja antamaan veloitusilmoituksen nro 2014-575 tiedoksi kantajalle tätä varten säädetyn menettelyn mukaisesti.

Kantajan mukaan Euroopan parlamentin pääsihteeri otti päätöksensä yhteydessä huomioon ainoastaan kaksi seikkaa eli OLAFin kertomuksen ja sen, ettei kantaja ollut esittänyt näyttöä maksun käyttämisestä aiottuun tarkoitukseensa. Kantaja väittää kuitenkin, ettei asiassa ole hankittu sellaista tietoa, joka osoittaisi hänen käyttäneen saadun maksun Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 14 artiklan vastaisesti muihin kuin aiottuihin tarkoituksiin.

Vanhentumisaika sekä kohtuullista määräaika, oikeusvarmuutta ja luottamuksensuojaa koskevien periaatteiden soveltaminen

Kantaja väittää, että Euroopan parlamentin pääsihteeri päätöksessään (D(2014) 15503) ja veloitusilmoituksessa nro 2014-575 ei noudatettu varainhoitoasetuksen 81 artiklan ja varainhoitoasetuksen soveltamissääntöjen 93 artiklan mukaista vanhentumisaikaa eikä myöskään kohtuullista määräaika, oikeusvarmuutta ja luottamuksensuojaa koskevien periaatteiden asettamia vaatimuksia.

Kantajan mukaan toimivaltaiset unionin toimielimet käyttivät toimivaltaansa ja tekivät merkitykselliset päätökset perusteettomalla ja epäriidullisella ja näin ollen kohtuuttomalla viiveellä. Näin loukattiin kantajan oikeuksia, mukaan lukien puolustautumisoikeudet ja niiden asianmukainen täytäntöönpano, sillä kantajalla ei ollut tapahtumien tutkimisen ja merkityksellisten päätösten tekemisen välillä kuluneena pitkänä aikana objektiivista mahdollisuutta puolustautua esitettyjä syytöksiä vastaan, esittää selvitysaineistoa tai ryhtyä muihin tarpeellisiin toimenpiteisiin varmistaakseen, että tutkittu tilanne ratkaistaisiin asianmukaisesti.

Kanne 3.11.2015 – Transtec v. komissio

(Asia T-616/15)

(2016/C 027/85)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Transtec (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja L. Levi)

Vastaaja: Euroopan komissio